

# РЕШЕНИЕ

№ 7493

гр. София, 10.12.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 12.11.2021 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова**

**ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова**

**Снежанка Кьосева**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **9308** по описа за **2021** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на Р. П. Г., с адрес в [населено място] против Решение № 20164896 от 29.07.2021г., постановено по нахд № 997/2021г. по описа на Софийски районен съд, 134-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш /ЕФ/ серия К № 4237455/08.12.2020г., издаден от СДВР, с който за извършено нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, на основание чл.189, ал.4 вр. с чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП на Р. П. Г. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 400,00 лв.

Касаторът моли оспореното решение да бъде отменено, тъй като е постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди се, че съдът не се е съобразил с доводите, че изложеното в обстоятелствената част на електронния фиш не отговаря на истината. Сочи се, че на посоченото място липсва ограничение от 50 км./ч. и че последният знак е за ограничение от 80 км./ч. Намира, че неизяснен е останал и въпроса къде точно е поставен знака за ограничение и има ли такъв изобщо. Иска се ЕФ да бъде отменен.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, отдел Пътна полиция не

изразява становище по касационната жалба.

Заключението на прокурора е, че решението е правилно и законосъобразно, а жалбата неоснователна и недоказана.

Предмет на касационно оспорване е Решение № 20164896 от 29.07.2021г., по нахд № 997/2021г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ /и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

СРС правилно е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 06.12.2020г. в 15,35ч., в [населено място], по [улица], пред №13, с посока на движение от [улица]към [улица], с мобилна система за видеоконтрол, позиционирана на [улица]пред №13, в служебен автомобил, била засечена скорост на движение на лек автомобил с ДК [рег.номер на МПС] , 86 км./ч. /след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3%/ при разрешена скорост - 50 км./ч., тоест превишение 36 км./ч. Лекият автомобил бил регистриран на името на Р. Г.. Въз основа на тези данни бил издаден оспорения ЕФ.

В ЕФ е посочено, че на мястото на нарушението разрешената скорост на движение е 50 км./ч. Касаторът оспорва това твърдение. В производството пред СРС са представени: Писмо от директора на дирекция "Управление и анализ на трафика", Столична община и копие от Проект за организация на движението на [улица], в участъка между [улица]и [улица], приет с решение от ПКТОВД от 25.05.2020г. и реализиран със знаково стопанство на 08.12.2020г. В Писмото е посочено, че до реализирането на Проекта от знаково стопанство в посочения участък максимално разрешената скорост е била 50 км./ч., съгласно чл.21, ал.1 от ЗДвП. С Проекта са въведени нови знаци В26 - 80 км./ч. Следователно към момента на извършване на нарушението - 06.12.2020г., максимално разрешената скорост на [улица], в участъка между [улица]и [улица]е била 50 км./ч., съгласно чл.21, ал.1 от ЗДвП. Два дни по-късно, на 08.12.2020г. на същия участък са въведени знаци В26 за максимално разрешената скорост 80 км./ч.

Неоснователно е и възражението за това къде точно е поставен знака за ограничение 50 км./ч. и има ли такъв изобщо. Скоростта по чл.21, ал.1 от ЗДвП е въведена със закон и не се сигнализира с пътен знак. За населено място скоростта е 50 км./ч. Само когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал.1, това се сигнализира с пътен знак /чл.21, ал.2 от ЗДвП/.

Предвид изложеното неоснователни са касационните възражения за неизясняване на обстоятелствата по делото касаещи разрешената скорост на мястото на нарушението. При постановяване на обжалваното решение не са допуснати нарушения на процесуални правила. СРС е формирал изводите си, след като е

обсъдил значимите за разрешаването на спора обстоятелства, всички доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, като е изложил мотиви по всички наведени от жалбоподателя доводи и възражения. Съдът е изпълнил задължението си за изясняване на обективната истина, чрез приобщаването на допустими и относими доказателства. Не се констатират съществени процесуални нарушения в хода на въззивното производство, които да са засегнали правото на защита на касатора.

С оглед на изложените съображения настоящия съд намира, че не са налице твърдените касационни основания. Обжалваното решение като валидно, допустимо, постановено в съответствие и при правилно приложение на закона и при спазване на съдопроизводствените правила, следва да бъде оставено в сила. Жалбата е неоснователна.

Страните не претендират присъждане на разноски.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, пр.2 от АПК и чл.222, ал.2, т.2 от АПК,  
СЪДЪТ

#### РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20164896 от 29.07.2021г., постановено по нахд № 997/2021г. по описа на Софийски районен съд, НО, 134-ти състав..

Решението е окончателно.

#### ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.